

Цвіт вишні осипається
З галуззя на острішки.
Хтось у ставі купається,
Лунають жваві смішки.

Під хатою на призьбі спить
Дідусь — крізь сон зітхає.
Під ворітьми потік журчить,
З хмар місяць визирає.

На небі що там зір! Що зір!
Немов овець отари.
Ведуть з собою розговор,
На землю сиплють чари...

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Поезії 20—40 років](#)

Весною. Надруковано в «Літературно-науковому віснику» (1922, т. LXXVI). Подаємо за цією публікацією.